

TILANTEESTA KAUKAASIASSA

Kansallisuusasiain Kansankomissariaatilta

Sanomalehtien sunnuntainumerossa julkaistiin tiedoitus, että englantilaiset ovat vallanneet Bakun ja Apsheronin niemimaan. Tiedoituksessa sanotaan:

„Odessan lehtien tiedoituksen mukaan Bakusta saapuneet henkilöt kertovat, että kolme viikkoa sitten kaupunkiin saapui kuorma-autoilla englantilaisia sotajoukkoja, jotka olivat tunkeutuneet Kaukaasiaan Mesopotamiasta, Persian kautta. Joukko-osasto on suurilukuinen, ja se on luultavasti etujoukko. Arvellaan englantilaisten järjestävän yhteyttä kornilovilaisiin joukko-osastoihin. Toinen lehti tiedoittaa, että englantilaiset ovat vallanneet Apsheronin niemimaan ja Bakun, josta he etenevät seuraavaan suuntaan: Tiflis, Aleksandropol, Sarikamysh, Kars, Erzerum. Toukokuun 24 pnä“.

Kansallisuusasiain Kansankomissariaatin on ilmoitettava tämän johdosta, että tuo provokatoorinen tiedoitus, joka sitä paitsi on saanut alkunsa mitä arveluttavimmista lähteistä, ei lainkaan vastaa todellisuutta. Minkäänlaisia englantilaisia joukko-osastoja ei Bakuun ole ilmaantunut eikä ole voinut ilmaantua jo senkään vuoksi, että koko Bakun lääniä ja Taka-Kaukaasian koko itäosaa suojelevat neuvostosota-

joukot, jotka ovat ensimmäisestä kutsusta valmiit taistelemaan ulkomaista voimaa vastaan, pukeutukoonpa se minkälaiseen muotoon hyvänsä. Erikoiskomissaari Shaumjanin toukokuun 25 pnä antaman tiedoituksen mukaan „Bakua ja sen piirejä ei toistaiseksi uhkaa vaara kenenkään taholta, ellei oteta lukuun tatarialaisia tilanherroja, jotka järjestivät hiljattain hyökkäyksen Adzhikabuliin ja jotka neuvostojoukot löivät takaisin kauaksi länteen“.

Mitä tulee tilanteeseen Taka-Kaukaasian eteläosassa, niin siellä todellakin on olemassa vaara, mutta ei englantilaisten, vaan turkkilaisten taholta, jotka tunkeutuvat eteenpäin linjalla Aleksandropol—Dzhulfa Tabriksen suuntaan „antamaan vastaiskua englantilaisille pohjois-Persiassa“.

Taka-Kaukaasian eduskunnan jäsen Kartshikjan tiedoittaa tämän johdosta toukokuun 20 pnä:

„Toukokuun 13 pnä Turkki esitti Batumissa vaatimuksen turkkilaisten sotajoukkojen laskemisesta Aleksandropol—Dzhulfan rautatietä pitkin Persiaan ja perusteli tätä sillä, että englantilaiset painostavat Mosulin suunnalta ja että turkkilaisten on mitä lyhimmissä ajassa vallattava pohjois-Persia. Turkki tukee vaatimustaan voimalla. Viidennentoista päivän aamuna alettiin pommittaa Aleksandropolia. Yllätetyt sotajoukkomme eivät voineet pysäyttää hyökkäystä ja 16 pnä luovuttivat Aleksandropolin. 17 pnä turkkilaiset vaativat turvaamaan heille sotajoukkojen esteettömän kauttakulun Dzhulfaan ja lupasivat olla koskematta väestöön. Päinvastaisessa tapauksessa he uhkasivat murtautua läpi voimalla. Otettuamme huomioon sen, että Aleksandropolista perääntyminen oli saattanut sotajoukkomme aivan kokonaan epäjärjestykseen ja että siinä tapauksessa, jos tehdään vastarintaa, Surmalinin ja Etshmiadzinin kihlakuhtien väestö joutuu kauhean onnettomuuden alaiseksi, meidän oli pakko suostua turkkilaisten vaatimukseen. Aleksandropolin kihlakunnan väestö on poistunut kokonaan ja kerääntynyt Bambak—Lorin seudulle.

Samoin myös Surmalinin kihlakunnan väestö. Tänään sain tiedoituksia, että Ahalkalakin kihlakunnan väestö on lähtenyt liikkeelle ja kulkee Tsalkan suuntaan. Batumissa oleva edustajisto esitti vastalauseensa uhkavaatimuksen johdosta, mutta ei tehnyt siitä casus belliä, vaan päätti jatkaa neuvotteluja“.

Tiedoittaessaan tästä kaikesta Kansallisuusasiain Kansankomissariaatti ei voi olla toteamatta, että Odesasta saapuvien valheellisten tiedoitusten ilmeisenä tarkoituksena on peitellä kaikkia oikeuksia rikkovaa turkkilaisten hyökkäystä, jonka tarkoitusperänä on Persian rautatielinjan valtaaminen.

„Pravda“ № 104,
toukokuun 28 päivä 1918